

NOTAT

3. november 2012

J.nr. 2012-9430

JAIC/kta/khh

Hovedbudskaber til beskæftigelsesministerens besvarelse af samrådsspørgsmål D til samråd i Beskæftigelsesudvalget d. 5. november 2012.

Samrådsspørgsmål D stillet den 2. november 2012 efter ønske fra Hans Andersen (V):

D. Ministeren bedes redegøre for hvilke ledige der tilsidesættes, når fortrinsretten bruges?

[Det talte ord gælder]

- Vi står i en ekstraordinær situation. Vi har foreslået en ekstraordinær løsning, for at hjælpe en gruppe her og nu.
- Det er uforståeligt, at det nu gøres til et spørgsmål om at andre bliver tilsidesat.
- Man kan ikke stille det her op som en modsætning. Vi lukker ikke øjnene og glemmer alle andre.
- Det er ikke et enten/eller. Det er et både/og.
- Ja, der er andre grupper i vores samfund, der har brug for vores indsats. Og beskæftigelsesindsatsen er jo heller ikke gjort med dette lovforslag. Andre initiativer i beskæftigelsesindsatsen er taget og vil blive taget.
- Beskæftigelsesindsatsen suppleres af initiativer inden for fx erhvervspolitikken og den økonomiske politik.
- Ordningen skal ikke løse alle problemer for alle mennesker på én gang.
- Selvfølgelig skal vi som samfund handle – og hjælpe en særlig gruppe, når situationen kræver det.

*

- Der er måske grund til at afmystificere, hvad ordningen egentlig går ud på.
- Perspektivet: Der er 700.000 jobåbninger årligt på det danske arbejdsmarked. Der er indgået en aftale om 12.500 akutjob, som skal ses i forhold til målgruppens størrelse. Derfor er det ude af proportioner at tale om, at nogen bliver tilsidesat/holdt uden for.
- Den fortrinsadgang, som lovforslaget indeholder, svarer bare til at offentlige arbejdsgivere får samme muligheder som private arbejdsgivere for at tage sociale hensyn.
- Den enkelte arbejdsgiver – både offentlig og privat – kan bruge fortrinsadgangen, hvis arbejdsgiveren ønsker det for at tilgodese målgruppen.
- Der er masser af dygtige og kvalificerede ledige i målgruppen som havner nederst i bunken af ansøgninger, alene fordi de har været ledige i lang tid. De får en chance nu.
- Som det blev nævnt under 1. behandlingen af lovforslaget, så står der ”kan” og ikke ”skal”. Det er fordi, det handler om vilje – og her har regeringen og arbejdsgiverne set hinanden i øjnene og lavet en - historisk - aftale.

*

- Det er sagt før: Det er på sin egen måde så fornemt, at vi i DK sætter os ved forhandlingsbordet og bliver enige. Arbejdsgiverne mener det. Det er ikke ligegyldigt, når nogen giver hinanden hånden på, at man vil løfte i fællesskab. Det sker ikke af sig selv. Det lykkes kun, hvis der er nogen, der vil bruge tid og kræfter på at få det til at lykkes.
- Det er ikke enten eller. Det er både og.

[Det talte ord gælder]

